

NOORD-BRABANDER.

Dingsdag, 14 Maart.

DICERE VERUM QUID VETAT?
MORATIUS.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Nader verslag van de Avondzitting van Donderdag 9 Maart.

In ons vorig nummer is slechts een zeer kort verslag kunnen gegeven worden van het gebeurde in deze Avondzitting, en wij komen daarom thans op dezelve terug.

De zitting werd ten half acht ure geopend.

De heer Corver-Hoofst verklaart zich hoofdzakelijk tegen de laatste wet. Noodeloos werden onze strijdkrachten verspild, en wij zouden in tijden van gevaar niets meer overig hebben. Men moest darhalve onderzoeken, door welke middelen een einde te maken was aan den tegenwoordigen staat van zaken. Het was gebleken, dat zulks door de kracht der wapenen niet kon geschieden. De onderhandelingen deswege door tusschenkomst van andere Mogendheden waren geëindigd, en door derzelver partijdigheid was deze weg genoegzaam gesloten. Men zou echter de vraag kunnen behandelen, of de regering door te groote vasthoudendheid omtrent sommige punten, of wel door te vergetrokkene belangstelling in de eer des Vaderlands, de zoo noodzakelijke eindschikking niet vertraagde. Het was waar, dat met onze tegenpartij niet rechtstreeks kon worden onderhandeld; van de tusschenkomst der Mogendheden was weinig te verwachten; ook stelde hij grooten prijs op de nauwe betrekking onzer regering tot het Duitsche Bondgenootschap, ter zake van Luxemburg. De financiële toestand des Lands zou, met het voortgaan op den tegenwoordigen weg, nogtans steeds dringender worden en steeds zou het sluiten van nieuwe leeningen meerdere moeijelikheden opleveren. Men behoorde derhalve de regering, door alle grondwetige middelen, over te halen, om zelfs door groote toegevendheid te trachten, tot eene eindschikking te geraken, en de spreker meende dus, niet te moeten toestemmen in het verleenen van eenige buitengewone oorlogskosten.

De heer van Alphen had niet in de elusie gedeeld, waaruit de wet van den 24 April 1836 was voortgesprongen, maar deelde ook niet in de vrees, welke sommigen koesterden voor den val van het crediet in Europa. De tegenwoordige crisis werd veroorzaakt door overdrevene speculatie in Noord-Amerika. De spreker verklaart zich voorts voor het invoeren van een ander stelsel van reductie der renten. Hij begeerde, dat dezelve langzamerhand zou geschieden, en dat daarom aan den Minister van Financien eene doorgaande autorisatie zou worden verleend, om aan de houders der effecten of aflossing *à pari*, of eene kleine reductie van renten voor te stellen. Hierin kan dan telkens het gunstige tijdstip worden gevat. Hij zal omtrent de eerste wet nadere inlichtingen inwachten; doch verklaart zich voor de twee andere wetten.

De heer Donker Curtius verklaart zich voor het eerste ontwerp. De wijzigingen, die daarbij werden voorgesteld op de wet van den 24 April 1836 waren noodzakelijk. Ook ten aanzien van het tweede ontwerp, omtrent de volle rentebetaling, bleef hij bij zijn vorig gevoelen. Het voortgaan met dezelve was voor het Vaderland en deszelfs regeringsvorm volstrekt noodzakelijk. Ten aanzien der derde wet, echter, moest hij erkennen, dat hij bij de aanvraag van eene som van ruim 10 millioenen, boven en behalve de op de gewone begrooting voor de defensie gebrachte 14 millioenen, had teruggedeinst. Eene voortdurende uitgave van zulke sommen ging het vermogen des Lands verre te boven. Uit aanmerking echter, dat het moeijelijk was, den staat van oorlog oogenblikkelijk te bekrimpen, zou hij ditmaal nog de voordragt aannemen, in de hoop, dat door bezuiniging en vermindering, hiertegen weldra zou mogen worden voorzien.

De heer van Asch van Wyck had eene afzonderlijke beraadslaging over de drie wetten verlangd. Ten aanzien van het eerste ontwerp had hij meerdere eenvoudigheid van maatregelen en meerdere duidelijkheid van redactie gewenscht. Ook kon hij niet inzien, dat de billijkheid de in dat ontwerp vervatte bepalingen zou vorderen, en verklaart zich tegen hetzelfde. Hij zal voor het tweede ontwerp stemmen, nu de som der negotiatie gelijk is gesteld met de voor de rentebetaling benoodigde som van 8,400,000. Ten aanzien der derde wet verklaart de spreker zich voor het instandhouden van eene eerbiedwekkende staat van verdediging. Hij had echter gewenscht, dat de Regering, bij de voordragt, in meerdere bijzonderheden ware getreden, en wijst daarbij op het voorbeeld van dergelijke voordragten, aan het wetgevend ligchaam in 1802 en 1803 gedaan. Juist daardoor zouden waarschijnlijk vele gemaakte aanmerkingen zijn gevallen. In een uitvoerig verloop vergelijkt de spreker onze

tegenwoordige linie van defensie met die van vroegere tijdperken, waaruit hij de meerdere uitgestrektheid derzelve afleidt; de vroeger door onze Voorvaders in den bloedigen successieoorlog opgerigte voormuur tegen Frankrijk, was thans vervallen. Ook de staatkundige toestand des Rijks, mist betrekking tot de onafhankelijkheid van de rust van Europa, van het lot van Frankrijk, hetgeen wellicht, door het gefukken van den aanslag eens snodeen sluipmoordenaars, kan worden gewijzigd, terwijl het vraagstuk van België voor Europa nog niet was beslist; dit alles deed hem schromen, de uitwepening van ons Vaderland mede op zijne verantwoordelijkheid te nemen. Wij hadden door standvastigheid den eerbied der Natien verworven, en behooren thans met geestkracht te voleindigen wat met geestdrift begonnen was.

De heer van Reenen verklaart zich voor de voorgedragene wetten.

De heer de Jonge verklaart, dat nog vele swarigheden ten aanzien van het eerste ontwerp bij hem zijn blijven bestaan. Was de vroegere ontworpen leening min gunstig ter beurt ontvangen, de nieuwere zouden wellicht daarin deelen. Waarom dezelve andermaal aan de Overzeesche Bezittingen verbonden? Ten aanzien der houders, zag hij, als rechtgeleerde, de noodzakelijke billijkheid van de uitgegevene aandelen niet in. De maatregel streed met de gulden spreek van onzen beroemden Nederlandschen geneesheer: *Simplex sigillum veri*. Hij had verkeer als tusschenmaatregel, tot de teruggave aan het Amortisatie-Syndicaat, eene gewone leening verlangd, eene leening in loventen, eene leening tegen de rente van 5 ten honderd, waarbij gesne voordeelen werden toegestaan, rechtstreeks te doen door het Rijk, en waarvan men de schuldreuen dus tot hooger prijs had kunnen afzetten, zonder te behoeven te vreesen, dat men deswege naderhand in swarigheden zou geraken. Ten aanzien der tweede wet, had de spreker zijn gevoelen dikwerf genoeg geopenbaard. Wat dit vraagstuk betrof, het gold hier geenszins de betaling eener burgerlijke transactie, het gold hier een staatkundig pleit van teederen aard, ja het zou de vraag zijn, of niet juist de weigering der tot de volle rentebetaling benoodigde sommen, niet datgene zou te weeg brengen, wat men vermijden wilde, namelijk, een nationaal bankroet.

Omtrent het allerbelangrijkste derde ontwerp, verklaart de spreker, dat, indien hij de overtuiging had, dat voor de Regering de gelegenheid, de mogelijkheid bestond, om met België of met Europa het groote geschil, thans met eere af te doen, indien hij vermoeden kon, dat de Koning zich aan die afdoening onttrok, hij schromen zou deze wet goed te keuren. Die gelegenheid, die nalatigheid was hem echter niet gebleken. Ook was hij van de overmatige hoogte der gevorderde sommen niet overtuigd. Die sommen werden gevorderd, niet om eenen nieuwen aanval te beproeven, niet om eenen bepaalden staat van verdediging te handhaven, maar om tegen alle mogelijke omstandigheden gewapend te zijn. Hij achtte het gewaagd, daar het hem niet volledig bekend was, wat daartoe noodig was, de Regering tot andere maatregelen te dwingen. Ofschoon er noch gelegenheid tot aanvallen bestond, noch dadelijke vrees van door de Belgen aangevallen te zullen worden, een enkele vonk kon alles in Europa doen ontbranden; een enkel bevel uit Frankrijk kon België er toe brengen, onze grenzen te overschrijden; en indien dan onze legerbenden huiswaarts gezonden of ontbonden, onze vestingen ontmanteld, alle onze middelen van verdediging krachteloos gemaakt waren, zou hij op zulk een oogenblik niet willen, dat zijn geweten hem beschuldigde, dat hij tot deze verlegenheid zijns Vaderlands had medegewerkt. Hij verklaart, eindelijk, voor de derde wet te zullen stemmen, doch niet onvoorwaardelijk; maar met de dringende bede, om ten aanzien van het beheer van het krijgswezen, daar, waar verspilling of overdrijving mogt plaats hebben, tot beginselen van spaarzaamheid en gematigdheid terug te keeren, en in het vertrouwen, is met de vordering op de lippen, dat van de zijde der Regering al ware het met gevoelige opofferingen, toch niets mogt worden verzuimd, om elke gelegenheid tot eene eindschikking dadelijk aan te grijpen, zich dan door geene diplomatische handheden te laten terug houden, en in een woord, bij het bestaan dier mogelijkheid, zoodanig te handelen als in vroegere tijden een groot Vaderlandsch Staatsman (de Raanpensionaris de Witt) deed, die in weinige dagen een voor onzen Staat hoogst gewichtig verdrag tot stand bragt, doch dit ook sloot met een *Temple*; met seker *Temple*, een man van eer en van vertrouwen in den volsten zin des woords.

Zijne Excellentie de Minister van Staat, *ad interim* belast met het bestuur der finantien, heeft thans het woord. Hij verklaarde zulks te doen met gemengde aandoeningen, daar hij optrad voor eenen man, die zoo dikwerf met zoo veel roem de wetten in deze vergadering had verdedigd, daar hij optrad in zijnen oudheid, die hem meer tot rust, dan tot zoodanige taak scheen te roepen; maar daar hij tevens doordrongen was van een gevoel van eeren plicht, opgewekt door het in hem gestelde vertrouwen des Konings. Hij stelde zich voor, in de eerste plaats, eenige algemeene aanmerkingen te maken, en ten tweede, te trachten, de voornaamste gemaakte bedenkingen op te lossen.

Omtrent het eerste ontwerp moest vooral worden opgemerkt, dat er eene volstrekte noodzakelijkheid van voorziening bestond.

Ten andere, was het geene nieuwe schuld, die werd gecontracteerd, maar eene schuld, welke bestond, doch die op eenen anderen voet werd gewijzigd. Het was dan ook daarom, dat de tijd van het verschijnen der renten in dit ontwerp niet was uitgedrukt; de 4 per Cents effecten werden slechts in 5 per Cents losrenten verwisseld; de renten verscheenen met April en October. Deze verwisseling was noodzakelijk, omdat de vroegere ontwerpen leening niet was kunnen worden tot stand gebracht. — Men had van het onvoldoende eener Overzeesche schuld, onder garantie van het Rijk, gesproken, en de meening geuit, dat zoodanige garantie als van weinig waarde zou worden beschouwd; doch hij meende, dat zoodanige gegarandeerde schuld, waarvan de garantie gesanctionneerd was door de Regering en de Kamers der Staten-Generaal, den houders eene dubbele en meerdere zekerheid gaf, dan de gewone staatschuld. Want indien, bij voorbeeld, hetgeen noch te hopen, noch te verwachten was, er eene nonbetaling ontstond van de werkelijke nationale schuld, behield de houder dezer effecten zijn recht op de koloniale kas, zijnen oorspronkelijken schuldenaar. — De maatregel was billijk. De bereids genegotieerde 4 per Cents effecten waren voor geen enkel stuk in handen van het Amortisatie-Syndicaat gekomen, maar waren in handen van lieden, die niet verdienden schade te lijden; van lieden, die dezelve hadden aangekocht, om in de dringende behoeften van het oogenblik te voorzien, en zich verlaten hadden op de stellige beloften en vertoogen, van wege de Regering gedaan. Indien deze voordragt niet werd aangenomen, zou van dien kant het grootste misoegen rijzen, en de hoop, om de leening te zien slagen, zou te eenenmale verijdeld zijn. — Wat het tweede ontwerp betrof, hetzelfde was ontworpen in navolging van die wetten, welke sinds verscheidene jaren door deze vergadering waren aangenomen; de Overzeesche Bezittingen werden bij deze voordragt met het voorschot belast, en al de op deze wet gemaakte aanmerkingen waren van eenen staatkundigen aard.

Ten aanzien van het derde ontwerp, merkte Zijne Excellentie op, dat men hetzelfde vooral in verband moest beschouwen met de publieken toestand des Rijks. Niet om ons voor te bereiden tot eenen aanval, niet om op eene angstvallige wijs op verdediging bedacht te zijn, werden zoodanige maatregelen genomen, maar men behoorde daar bij te overwegen, of men niet betere bedingen tot eene eindschikking zou kunnen maken, wanneer wij onze strijdkrachten behielden, dan wanneer wij dezelve deden ophouden, of ons ontwapenden. Wat het *quantum* der gevraagde som betrof, hetzelfde was dan toch sedert het jaar 1832 zeer verminderd, en men bleef op dien weg van vermindering voortgaan. Voor het overige was het eene waarheid, dat onze tegenwoordige toestand vele en groote opofferingen vorderde, maar men behoorde dan daarbij toch ook het oog te richten op den inwendigen toestand des Rijks. Bloeden niet alle takken van nijverheid, heerschte er geene welvaart; bij de werkzame ingezetenen des lands, bloeide niet vooral de handel, die groote bron van ons volksbestaan. Overal in de handelsteden duidde eene voortdurende levendigheid en de met schepen overdekte stroomen dit aan. Men behoorde ook hierbij te letten op de gunstige werking der handelsmaatschappij, welke uit den hoogen koers harer aktien bleek. En waaraan anders hadden wij dan deze onze zelfstandigheid te danken, dan aan den roem, sedert den slag van Waterloo, in de velden van Hasselt en Leuven bevochten. — Zijne Excell. eindigde zijne rede met den wensch, dat de Kamer, door het aannemen der wetten, de Regering zou in staat stellen, om het geluk en de eer des vaderlands te blijven handhaven.

Daarop vraagt de heer van Dam van Isselt het woord, en verklaart bij zijn vorig gevoel te volharden. Hij had zich niet de in de geheime mededeeling gegevene inlichtingen geene vliegende vooruitzichten kunnen openen. Welvaart mogt in de groote koopsteden bloeijen, ten platten lande ontbrak zij geheel. De staat van oorlog was te kostbaar; dezelve behoeftte op zoodanige voet niet te worden onderhouden; onze rivieren, eene reeks van sterke vestingen en de vaderlandsliefde zijner landgenooten waarborgden de zekerheid des Rijks genoeg.

De heer Beelaerts van Blokland verklaard zich, na de gegevene inlichtingen van den Minister, voor het eerste ontwerp, en den laatste spreker beantwoordende, betoogt hij, dat niet alleen in de groote handelsteden, maar ook in de kleine landsteden de welvaart toenam, hetgeen genoegzaam uit de steeds hooger wordende waardij der vaste goederen bleek.

Hierop gaat men over tot de stemming.

De eerste wet, omtrent de uitgifte van de losrenten op een gedeelte der schuld, ten laste aan de Overzeesche Bezittingen, wordt aangenomen met 37 tegen 14 stemmen. Voor hebben gestemd de heeren: Snouck Hurgonje, Hooft, Backer, van de Mortel, Hoijck van Papendrecht, Vyfhuys, Donker Curtius, Quintus, Boddaert, van Welderen Rengers, Frets, Op den Hooff, Repelaer, van Tuyl van Heeze, Druyvesteyn, Dyckmeester, van Wickevoort Crommelin, van Tuyl van Coelhorst, van Swinderen, van den Velden, Junius van Hemert, Sandberg, Star Busman, Cats, Binkes, Corver Hooft, de la Court, Weerts, Ingenhouz, Beelaerts van Blokland, Clifford, Gockinga, van Dam van Isselt, van Meeuwen, van Reenen, van Sytzama en de voorzitter Luzac. Tegen hebben gestemd de heeren: Schimmelpenninck van der Oye, Luyben, van Asch van Wijck, van Nagell, Tromp, Romme, Kniphorst, de Jonge, van Rappard, Verwey Mejan, de Bordes, Warin, van Alphen en Lemker.

De tweede wet, strekkende ter voorziening in de volle rentebetaling van de nationale schuld in 1837, wordt aangenomen met 41 tegen 10 stemmen. Voor hebben gestemd de heeren: Snouck Hurgonje, Hooft, Backer, Schimmelpenninck van der Oye, Hoijck van Papendrecht, van Asch van Wyck, Vyfhuys, Donker Curtius, Quintus, Boddaert, van Welderen Rengers, van Nagell, Frets, op den Hooff, de Jonge, Repelaer, van Tuyl van Heeze, Druyvesteyn, Dyckmeester, van Rappard, van Wickevoort Crommelin, Verwey Mejan, van Tuyl van Coelhorst, van Swinderen, van den Velden, Junius van Hemert, de Bordes, Sandberg, Star Busman, Binkes, Corver Hooft, de la Court, Weerts, Warin, van Alphen, Beelaerts van Blokland, Lemker, Clifford, Gockinga, van Reenen en de voorzitter. Tegen hebben gestemd de heeren: van de Mortel, Luyben, Tromp, Romme, Kniphorst, Cats, Ingenhouz, van Dam van Isselt, van Meeuwen en van Sytzama.

De derde wet, strekkende ter voorziening van buitengewone uitgaven voor het loopend dienstjaar, wordt aangenomen met 31 tegen 20 stemmen. Voor hebben gestemd de heeren: Snouck Hurgonje, Hooft, van de Mortel, Hoijck van Papendrecht, van Asch van Wyck, Donker Curtius, Quintus, Boddaert, Tromp, Frets, de Jonge, van Tuyl van Heeze, Druyvesteyn, Dyckmeester, van Rappard, van Wickevoort Crommelin, Verwey Mejan, van Tuyl van Coelhorst, van Swinderen, van den Velden, Junius van Hemert, de Bordes, de la Court, Weerts, Ingenhouz, van Alphen, Beelaerts van Blokland, Lemker, Clifford, van Meeuwen en van Reenen. Tegen hebben gestemd de heeren: Backer, Schimmelpenninck van der Oye, Luyben, Vyfhuys, van Welderen Rengers, Kniphorst, Repelaer, Sandberg, Star Busman, Cats, Binkes, Corver Hooft, Warin, Gockinga, van Dam van Isselt, van Sytzama en de voorzitter Luzac.

Niets meer aan de orde zijnde, wordt de zitting opgeheven en de volgende bijeenkomst bepaald op Dingsdag, den 18 April dezes jaars, des middags ten een ure.

DUITSCHLAND.

De stedelijke en plaatselijke overheden van het Koninkrijk Pruisen zijn door den Koning, bij kabinetsorder, gemagtigd, om de noodige politie-maatregelen te mogen nemen tegen de ontheiliging van de Zon- en de Feestdagen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9 Maart.

In het later gedeelte der zitting van eergisteren, hebben de Afgevaardigden de beraadslagingen over de wet van splitsing ten einde gebracht. Bij het in omvraag brengen van de artikels der wet, hetgeen bij openlijke stemming geschiedt, werden dezelve door de Kamer goedgekeurd. Alles deed dus voorzien, dat de wet zou worden aangenomen; toen zij, bij de stemming van het geheel derzelve, hetgeen geheim geschiedt, met de zeer geringe meerderheid van slechts twee stemmen, werd verworpen. De uitwerking welke deze uitslag te weeg bragt, is moeilijk te beschrijven. De geheele linkerzijde der leden stond in verrukking op en zwaaide met de hoeden, onder het geroep van: *leve de Koning! leve het Charter!* De ministeriëlen be-toonden de grootste verslagenheid. Van buiten de Kamer ver-toonden zich allerwege, zoodra de verwerping der wet bekend werd, dezelfde blijken van vreugde.

Van den 10. Gisteren hebben de afgevaardigden, met de overgrootste meerderheid van 218 tegen 47 stemmen, het ontwerp op de openbare werken, met welker beraadslaging zij den vorigen dag begonnen waren, aangenomen. Al de ministeriële orakelen zien in dit besluit een bewijs van vriendschappelijke gezindheid der Kamer jegens het ministerie. Het kabinet blijft dan ook in deszelfs voornemen volharden, om niet voor de gelede nederlaag terug te wijken. Omtrent het ontslag van den heer Molé zegt men thans, dat hetzelfde werkelijk den Koning aangeboden is geworden, doch dat Z. M. hetzelfde niet heeft willen aannemen. Men wil nu, dat de heer Molé zich zou uitgelaten hebben, dat er geene ministeriële wijziging zal geschieden, maar dat het geheele kabinet zou uitteu gaan, wanneer de Kamer aan hetzelfde vijandig bleef. Het schijnt ook niet in de vooruetsien van het ministerie te liggen, om gelijk men beweerd had, het ontwerp op de niet-openbaarmaking in te

trekken. Hetzelve schijnt echter veel oppositie te vinden. Het vraagstuk omtrent de ontbinding der Kamer, schijnt ook niet beslist te zijn. Een der hoofdamtvenaren van Binnenlandsche Zaken is gisteren avond op de Tuilerien ontboden geweest, alwaar hem, naar men zegt, nieuwe inlichtingen omtrent den geest der kiezers gevraagd zijn.

Heden is bij de afgevaardigden het verslag uitgebragt op de huwelijksgift van Vorstin Leopold van België. Dit verslag gaf tot eene allerhevigste discussie aanleiding. De heer Lherbette gaf te kennen, dat de Kamer over voornoemd ontwerp niet kon stemmen, alvorens mededeeling ontvangen te hebben van de stukken, welke zouden bewijzen, dat het bijzonder domein tot voornoemd einde onvoldoende was; want dat de wet op de civiele lijst bepaalde, dat aan de Prinsen alleen dotaties mogen toegestaan worden, ingeval van ontoereikendheid van het bijzonder domein. De spreker vroeg dus, dat het rapport naar de commissie zou teruggezonden worden, om deswege nader onderzoek te doen. Dit voorstel, hetwelk tot een groot geraas en getier in de Kamer aanleiding gaf, werd echter verworpen. De heer Lherbette liet zich daarop ontvallen, dat de belangen der Hoven steeds verdedigers vonden, hetgeen het geval niet was met de belangen van Frankrijk; waarvan de leden der Kamer de voornaamste verdedigers moesten zijn. Het geraas, dat uit deze uitdrukking ontsprong, is niet uit te drukken. De voorzitter riep den heer Lherbette tot de orde, waardoor tusschen dezen en den heer Dupin eene allerhevigste woordenwisseling ontstond, waarbij eerstgenoemde den voorzitter van willekeur beschuldigde en hem toevoegde, het voorbeeld van Engeland te volgen, alwaar de president zich niet zou vermeten, den loop der discussien af te breken. De heer Dupin verdedigde zich daartegen en zeide, dat hij den redenaar alleen tot de orde had geroepen omdat hij zich beleedigende uitdrukkingen had veroorloofd. De heer Lherbette wilde toen nogmaals op het spreekgestoelte gaan, doch de voorzitter gaf hem te kennen, dat het reglement der Kamer bepaalde; dat, wanneer een redenaar tot de orde geroepen is, hij niet, dan om zich te rechtvaardigen, het woord mocht voeren. Hiermede liep de twist dan ook af, en de Kamer hield zich verder bezig met de beraadslagingen over de openbare wegen.

Behalve de rede van den heer Lherbette, schijnt het dat zich eene zware oppositie tegen de wet op de *apanages* der Prinsen vormt. Men spreekt van brieven van onderscheidene kiezers der hoofdstad, die de Afgevaardigden uitnoodigen tegen de wet te stemmen.

— De heer Pasquier heeft aan de afwezige Pairs doen schrijven, dat zij zich tegen den 15 dezer in de hoofdstad moeten bevinden, vermits omstreeks dien tijd het regtsgeding van Meunier voor het Hof zal komen.

— Eene nieuwe expeditie van 8000 Carliten is gereed om in Arragon en Castilie in te rukken.

SPANJE.

Te Madrid hield men zich, volgens brieven van daar tot den 28sten Februarij, steeds met de nederlaag bezig, die de Christianos nabij Bunol, in Valencia, geleden hebben. Men wil thans, dat die nederlaag is voorafgegaan door het overloopen van een der bataillons van het leger der Koningin tot de Carliten. Ook klaagt men in de Madridsche dagbladen zeer over in Katalonie door de troepen der Koningin gelede nadeelen.

De Minister van oorlog de Vera ligt steeds met verscheidene bevelhebbers van het leger over hoop. Generaal Lopez is door hem, omdat hij zijn opperbevel te Guenca aan den in ongenade gevallen Narvaez had overgedragen, naar Valladolid verbannen. Aan Narvaez zelve is de stad Palencia tot verblijfplaats aangewezen. Velen meenden te Madrid, dat, in weerwil van de pogingen des Britschen gezanten, de Minister de Mendizabal zich niet meer zou lang kunnen staande houden.

— De kloosters vallen onder den bijtel en hamer der sloopers. Men berekend het getal kloosters op meer dan 100, die in de Provincie Madrid alleen in den grond liggen. Men verzekert, dat een onzer Ministers een personeel belang in den verkoop der nationale goederen heeft, welke zeer langzaam wordt bewerkstelligd. Openlijk wordt de zwarte hand, die alles medesleept, aangeduid. De monopoleurs, de opkoopters of alleen handelaars zouden zijn de heeren Safont, Ceriola, Bertonado (bijgenaamd de jonge kapitalist), een zaakgelastigde genaamd Anduega en vele andere rijkards.

Al die puinhoopen, die schandelijke en eerlooze roof- en plunderingen zullen slechts aan enkele roofzuchtige speculatoers ten voordeele verstreken en Spanje, de Spaansche Natie, in wiens naam die schandelijke buit wordt ten uitvoer gebragt, zal daarvan al de schade behouden, zonder zelfs daarin een tijdelijk of oogenblikkelijk voordeel te vinden.

De Cortes hebben den 27 Februarij de hoofdbepalingen aangenomen der wet, waarbij de uitgever van dagbladen tot het stellen van eenen borgtocht van 40,000 realen verplicht worden. De heer Arguelles heeft deze wet bestreden op den eenigzins zonderlingen grond, dat of Don Carlos, of het te zijnen behoeve bestaande Europeesche verbond, of de inlandsche vijanden den tegenwoordige instellingen van Spanje, als zij een dagblad wenschten op te rigten, de daarvoor noodige 40,000 realen wel zouden weten bijeen te brengen. De wet schijnt dus tegen de Carliten gericht te zijn.

ENGELAND.

Blijkens de thans ontvangene Londensche bladen tot den 10den Maart, houdt het ministeriele voorstel tot afschaffing der kerkbelasting, de openbare aandacht sterk bezig. De beraadslaging daarover zal in het Lagerhuis den 13den een aanvang nemen. Beide de huizen van het Parlement worden met verzoekschriften voor en tegen dezen maatregel als overstroemd. De voornaamste geestelijken der Engelsche gevestigde kerk, namelijk de Aartsbisschop van Canterbury en de Bisschop van Londen, hebben den 9den in het Hoogerhuis, ook uit naam van alle de andere in de hoofdstad aanwezige Bisschoppen, verklaard, dat zij zich met alle hunne kracht tegen de afschaffing eener op zich zelve niet drukkende, maar voor de voorziening in de godsdienstige behoeften der lagere volksklassen hoogst noodzakelijke belasting zouden verzetten, ook omdat zij den voorgestelden maatregel als den eersten van eene geheele reeks verongelijkingen beschouwden, die men der gevestigde kerk, welker handhaving de Koning gezworen had, wilde aandoen. De eerste Minister Melbourne heeft aan deze geestelijken toegevoegd, dat zij hunne roeping van dienaren des vredes uit het oog verloren.

Den 7den is in het Lagerhuis een voorstel, door den heer Grote, even als in vorige jaren gedaan, om bij de Parlementsverkiezingen eene geheime stemming of ballotage in te voeren, met 265 tegen 153 stemmen verworpen. De heer O'Connell heeft zich vóór het voorstel verklaard.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 13 Maart.

Z. K. H. de Prins van Oranje is ll. vrijdag uit Tilburg in deze residentie teruggekomen.

— Naar men verneemt, zullen HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden zich tegen de helft der volgende maand naar Berlijn begeven. De Prins zal aldaar slechts eenige dagen, doch de Prinses eenen geruimen tijd vertoeven.

— Den 8 dezer is te 's Hertogenbosch plegtiglijk gevestigd geworden het provinciaal genootschap van kunsten en wetenschappen in Noord-Brabant.

— Gisteren heeft de Eerste Kamer der Staten-Generaal aangenomen de drie finantie wetten, welke ll. Donderdag door de Tweede Kamer goedgekeurd zijn.

— De Burgemeester en Wethouders, hebben bij Publikatie van 3 Maart jongstleden, den Ingezetenen herinnert aan Z. M. Wet van den 1 Maart 1815, betrekkelijk het plegtiglijk vieren van de Zou- en Feestdagen. Wij achten het niet ondienstig deze Wet in zija geheel mededeelen.

Art. 1. Dat op Zondagen en op zoodanige Godsdienstige Feestdagen, als door de Kerkgenootschappen van den Christelijken godsdienst dezer landen algemeen erkend en gevierd worden, niet alleen geene beroepsbezigheden zullen mogen verrigt worden, welke den godsdienst zouden kunnen storen; maar dat in het algemeen geene openbare arbeid zal mogen plaats hebben, dan ingeval van noodzakelijkheid; als wanneer de Plaatselijke Regering daartoe schriftelijke toestemming zal geven;

Art. 2. Dat op deze dagen, met uitzondering van geringe eetwaren, geen koopwaren hoegenamd op Markten, Straten of openbare Plaatsen zullen mogen worden uitgesteld of verkocht; en dat Kooplieden en Werklieden hunne Waren niet zullen mogen uitstellen, noch met opene deuren verkoopen.

Art. 3. Dat gedurende den tijd voor de openbare Godsdienst-oefening bestemd, de deuren der Herbergen en verdere plaatsen, alwaar drank verkocht wordt, voor zoo verre dezelve binnen den besloten kring der gebouwen liggende zijn, zullen gesloten zijn, en dat ook, gedurende dienzelfden tijd, geenerhande spelen, hetzij kolven, balwaan, of dergelijken mogen plaats hebben.

Art. 4. Dat geene openbare vermakelijkheden, zoo als Schouwburgen, publieke Danspartijen, Concerten en Harddraverijen, op de Zondagen en algemeene Feestdagen zullen gedoogd worden; zullende het aan de Plaatselijke Besturen worden vrijgelaten hieromtrent eene uitzondering toe te staan, mits niet dan na het volkomen eindigen van alle Godsdienst-oefeningen.

Art. 5. Dat de Plaatselijke Policie zorg zal dragen, ten einde alle hinderlijke beweging en gerucht in de nabijheid der Gebouwen tot de openbare Eeredienst bestemd, en in het algemeen alles wat dezelve zoude kunnen hinderlijk zijn, voor te komen of te doen ophouden.

Art. 6. Dat de overtredingen tegen de bepalingen van dit besluit, naar gelang van personen en omstandigheden, zullen gestraft worden met eene boete van niet hooger dan vijf en twintig guldens, of met eene gevangenis van niet langer dan drie dagen, voor de overtreders die buiten staat mogten zijn deze boeten te betalen.

Art. 7. Dat bij eene tweede overtreding de boeten of straf zal verdubbeld worden, en wijders alle de te koop gelegde of uitgestalde goederen verbeurd verklaard en de Herbergen of andere publieke Plaatsen voor eene maand gesloten.

— Men verhaalt ons, dat de arbeid ter voltooiing van het Scheveningsche Kanaal, weldra zal hervat worden: en voegt daarbij, dat er twee Sluizen (waaryan eene aan het begin der trekvaart) zouden worden daargesteld. — Zoo doende zou men door behoorlijke spuijng, alra even als te Rotterdam, iederen dag versch water in onze grachten en slooten erlangen.

— Laatsteleden Zondag heeft in de Concert-Zaal *Diligentiâ*, de jonge jufvrouw Milanollo, een meisje van zeven jaren, een Concert, op de Viool gegeven, hetwelk de verwondering en de lof der grootste beoefenaars van dit instrument, heeft weg gedragen. Met eene sierlijke voordragt, onbegrijpelijk voor haren onderdom, en de zielroeiende gemoedsbeweging van een Paganini, wist zij de Concerten van dezen grooten violist, zoo wel als de variatiën van Kaliwoda en andere beroemden Componisten, zonder de minste moeite nit te voeren.

170° KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

17de Eijst. No. 4861 f 1000.

18de Eijst. No. 4559, 18892, 19669 ieder f 1000.

BEKENDMAKINGEN.

WILLEM PIETER HUBERT, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, zal als daartoe geregteijk benoemd, in den vorm der Wet, publiek en voor alle man, opveilen en verkoopen:

Iste. KOOP.

Eene groote schoone en wel doortimmerde HUIZINGE, met eene sedert weinig jaren daaraan geheel nieuw gebouwd MAGAZIJN; ERF, TUIN, twee OPENPLAATSEN en TWEE BLEEKVELDEN, staande en gelegen te 's Hertogenbosch, in de Kerkstraat, geq. letter E, no. 15, v. E, no. 9, en kadastraal bekend sectie H, no. 1070, belend aan de eene zijde de erfgenamen van den heer Antonius Godofridus van der Loo, en den heer Martinus Coolen, aan de andere zijde den heer Hendrik Antonij Bijvoet, voor de straat, en achter Jonkheer Paulus Emanuel de la Court; met een vrije in- en uitgang op de straat, door den gang van het daarnaast gelegen werkhuis (vroeger stalling en koetshuis) van de bovengenoemde erfgenamen van der Loo.

Gemeld HUIS, waarin de Behangers-affaire, en den handel in de daartoe behoorende voorwerpen, gedurende eenige jaren, met succes is uitgeoefend, heeft gelijkvloers een groot van Plafond voorzien VOORHUIS, en VIJFKAMERS, waarvan VIER smaakvol behangen en gestukadoord, twee wel ingerigte KEUKENS met Stookplaatsen en Fournisen, de eene met Wel- en Regenwater-pomp, de andere met ingemetselde ijzeren Wasch- en Fournis-Ketel; voorts eene ruime, insgelijks met behangen en geplafondeerde KELDERSKAMER. — Op de eerste verdieping bevinden zich VIJFKAMERS, waarvan twee in den nieuwsten smaak behangen en gestukadoord, van Alkoven voorzien, en eene derde behangen, alsmede nog een dienstboden-kamertje. — Wijders twee groote ZOLDERS over het geheele HUIS, de eene met afgeschoten behangen Kamertje aan de straatzijde, en Dienstboden-Vertrek aan den anderen kant. — Het meerendeel der Appartementen heeft ruime, net betimmerde en wel ingerigte vasten Kasten.

Voorts is gezegd HUIS voorzien van een schoone gewelfde watervrije KELLER, een BRANDHOK op het einde van den Tuin, een Wel- en Regenwater-pomp op de plaats, en verder van al datgene, wat tot nut en gemak verstreken kan.

Het MAGAZIJN is een spacieus gebouw, geplafonneerd en met drie schuiframen op den Tuin en het Bleekveld uitzijnde, waarboven zich bevindt eene WERKKAMER van gelijke groote en getal van schuiframen, en eindelijk een ruime ZOLDER.

In gebruik te aanvaarden met primo Mei van dezen Jare 1800 zeven en dertig.

Het gemeld Huis, is, te rekenen van den eersten Maart 1837, te bezichtigen, des Dingsdags, Woensdags en Donderdags, van elke week, van des morgens negen tot des middags twaalf ure.

Voorts zal gemelde notaris, ten verzoeke van zijn Principaal, alsmede in het openbaar, opveilen en verkoopen:

2de KOOP.

Een hecht en wel doortimmerd HUIS, zijnde een BOUWMANS-WONING, met STALEN SCHILP, gequoteerd n°. 13, en HOF en LAND, staande en gelegen te Dinther, Canton Oss, Arrondissement 's Hertogenbosch, in het Dorp, nabij het Raadhuis, groot te zamen negentien Roeden, een en veertig Ellen, belend Oost de Kerkpad, West Coenraad Coolen en Hendricus van de Leemput, Zuid het Raadhuis en Noord Jan van der Heyden, Kadastraal bekend Sectie C, nis. 1287, 1286 en 1285.

In gebruik te aanvaarden den Hof en het Land, half Maart, en het Huis, Pinxteren, beide van den Jare 1838, tot welken tijd dat pand mondeling is verhuurd aan Martinus Spierings, tegen f 55 's jaars; zullende den Kooper de Huur genieten, te rekenen van 1° Maart 1837.

Deze verkoopning zal worden gehouden te 's Hertogenbosch,

in het Brabandsch-Koffijhuis, bewoond bij L. C O R D E N S, op Donderdag den zestienden Maart 1837, het Huis te Dinther, des nademiddags ten twee ure, en dat te 's Hertogenbosch, des avonds ten zeven ure, provisioneel; zullende veertien dagen daarna, en alzo op Donderdag den dertigsten deraelfde maand, op plaats en uur voors. de finale verkoopning, bij Kaarsuitbranding plaats hebben.

Inmiddels nadere onderrigting te bekomen, ten kantore van den bovengenoemden Notaris HUBERT.

** J. N. COOLEN, Vendumeester te 's Bosch, zal op Woensdag, den 29 Maart 1837 en volgende dagen des namiddags ten 2 ure aan het sterfhuis van wijlen den Eerwaarden Heer Rector VOLDERS, te 's Bosch, Verkoopen:

Eenen deffigen INBOEDEL, bestaande in: G O U D E H O R L O G I E, extra fraai ZILVERWERK, Mahogniehouten S E C R E T A I R E S, S C I F O N N I E R E S, C O M M O D E, S P E E L T A F E L S, R O N D E, en U I T S C H U I F T A F E L S, K A B I N E T T E N, B U R E A U X, L A T A F E L S, S T O E L E N met Trijpe en andere Zittingen, L E D I K A N T E N, B O E K E N K A S T en andere Meubelen, extra fraai Damast en Pellen, welgevulde Bedden en Matrassen, Porceleine Serviesen, Japansch en ander fijn Porcelein, Pendules, fraaije Platen achter Glas en Spiegels met Vergulde Lijsten, Kristal en Glaswerk, Koper en Tin, differente Kagchels, waarbij een zeer goede Spaarkagchel, eene groote partij beste witte en roode Wijnen en meer andere Goederen daags te voren 's morgens van 10 tot 12 en 's namiddags van 2 tot 5 ure te zien.

** F. J. M. RITS, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, zal op Woensdag, den 29 Maart 1837, des voormiddags ten tien ure, op de Hoeven gelegen op Oud Herlaar, onder St. Michiels-Gestel, toebehoorende aan de Erven van wijle-Mevrouw de Weh. V E R H E L L O U W en den Heer G. Y A N S O N, te 's Hertogenbosch, in het openbaar verkoopen:

Vijf en zestig zware EIKENBOOMEN, geschikt voor M O L E N -, K U I P -, en T I M M E R H O U T en waarvan eenige tot M O L E N S T A N D E R S kunnen worden gebezigd; mitsgaders eene partij S C H A A R H O U T.

Wenen, den 4 Maart: 5 pCt. Metall. 105; 4 pCt. 100; 3 pCt. 75; Bankactien 3 pCt. 1369.

Parijs, den 10 Maart: 5 pCts. renten fr. 107.25; 3 pCts. fr. 79.55; Napelsche 99.05; Portugal 3 pCt. 31; Spanje Ard. 27; Passive 7; N. Uitgest. 11.

Door het beter afkomen der Consols van Londen en de meerderheid, welke het ministerie bij de stemming over het krediet nopens de openbare werken heeft behaald, zijn onze spekulantien weder eenigermate gerust gesteld en de Fransche effecten vertoonen eene neiging tot prijsverbetering. — De Spaansche fondsen blijven insgelijks begeerd en in alle soorten derzelve was veel handel.

Londen, den 10 Maart: 3 pCt. gecons. 90; Ardoins 25; a f; Uitgest. 10; a 11; Passive 7; a f; Portug. 5 pCt. 48; a 49; 3 pCt. 31; a 32; Holl. 2; pCt. 53; a f; dito 5 pCt. 103; a f; Mexico 24; a 25; Colamb. 24; a 25; Brazilië 86; a 87.

Onze Engelsche fondsen waren heden zeer gewild. Consols openden 90; a f op tijd en 90 a f kontant, toen een beduidende spekulant voor eene waarde van 40 tot 50,000 £ kocht en de prijs daardoor tot de genoteerde slotkoersen deed stijgen. De berigten uit de fabrieksteden luiden veel gunstiger, ook het geld is ruimer en goede wissels zijn gemakkelijk a 5 pCt. te disconten, ten gevolge van den verbeterden stand der Engelsche fondsen zijn ook de vreemde effecten algemeen iets williger. Ardoins openden 25; vielen tot 25 en blijven 25 met koopers. De Hollandsche waren zeer vast, daar in die effecten groot gebrek (aan stukken) is. De 2; pCt. openden 53; a f en blijven 53. De brieven uit Columbia deelen de namen der schepen mede, die vertrokken zijn om de havens van Nieuw Grenada te blokkeren. Dit is intusschen zonder invloed op Colomb. gebleven, zoo als over het algemeen in de Zuid-Amerikaansche fondsen bijna niets omgaaft.

Antwerpen, den 11 Maart: Ardoins 24; 25, 24; g.; Oude Uitgest. 8; Darmst. Loten 23 g.; Belgie 100; g. — Wissel: Amst. en Rott. pari.

De vaste koersen van Londen en de hernieuwde vooruitgang te Parijs heeft tot het verdere stijgen der Ardoins ook hier bijgedragen. Ardoins openden op 24; klommen tot 25; en blijven 24; g. a kontant en p. op tijd. De handel was zeer levendig en het gebrek aan stukken is nog niet verminderd. Van het leger is niets nieuws.

AMSTERDAM, 10 Maart. — EFFECTEN SOCIETEIT. — Ten half 5 ure. Integralen 52; a f, 53, 52; g. Kansbilletten 22; g. Handelm. 182; a 183, 182; g. Frankr. 3 pCt. 79; g. Ardoins 24; g.

In Integralen was heden tamelijk veel handel. Aanvankelijk deden eenige niet opaanzienlijke verkoopen het vermoeden ontstaan, dat dezelve jl. Vrijdag te Londen eene prijsvermindering hadden geleden, en de prijs daalde daardoor allengskens tot 52; g. Naderhand toen de Engelsche post aankwam en integendeel eene prijsverbetering aanbragt, herstelde zich de markt en na eenige posten, die dadelijk daarop a 53 gedaan werden, blijft de prijs ten slotte 52; a 53. Oude Aandeelen Handel-Maatschappij dobberden in dezelfde mate, vielen tot 182, doch blijven op het laatst insgelijks weder williger.

Van alle overige effecten verdienen noch handel noch variatie eenige vermelding. Zelfs Spaansche zijn van hun standpunt van gisteren niet merkbaar afgeweken.